

ка, коя-то имъ е съединявала и заяквала силы—тѣ да вървѣтъ успѣшно въ това; при насъ пакъ не е било тѣй, при тѣхъ е било правителство съ народъ-тѣ си,—при насъ само *рая*;—при насъ сѣ други ядове—други кѣхъри...

При насъ, въ нашето отечество въ онова положеніе, въ кое-то сме ся намѣрвали, не само че не сме могли да работимъ за това, нѣ даже и не сме могли нито да мислимъ както трѣба. Това нѣколко и малко училища дѣто имамы днесъ саметаме изъ Българіѣ, то е почнало да става отъ 15—20 години насамъ, и то е станало ее съ голѣмъ трудъ и напръганіе, като кога ся работи нѣщо на силъ; нѣ и тѣхната полза и успѣхъ—тѣ имъ е толкова, колко-то да ся само не рече че немамы нищо: обаче за това не сѣ нито тѣ криви.—Наши-тѣ братія тамъ сѣ препречени съ много спѣжкы.—

Ный звукъ българи що ся намѣрвамы днесъ въ Съедине-

унѣ вииторѣ май бунѣ и increderea in noi Țnșine? Țccē cȃ și in noi, in fine, renasce consciința d'a cȃuta in noi Țnșine cea ce bunulŭ Dumneđeu a scrissŭ pe frunțile nȃstre, spre a ne apropia, pe cȃtŭ se pȃte, *politicamente vorbindŭ*, de celle-l-alte popȃre, și spre a incepe a ne buccura și noi de acē bine-facere, de care se buccurŭ elle feliceminte in timpulŭ de faciȃ.

Међилѣ сѣу каналѣ, prin care vomŭ adjuge infallibil-minte la acestŭ rezultatŭ, este instrucțiunea!

Europa e mare; mulțime de popȃre de diferite ginți locu-escŭ intinsa ei suprafaciȃ; lumea intregȃ e și mai mare decȃtŭ Europa; cu cȃtŭ insȃ unŭ poporŭ e mai civilisatŭ și mai cultŭ, mai inaintatŭ in dezvoltarea intelectuale și morale, cu atȃtŭ și viitoriulŭ sȃu este mai assiguratŭ, cu atȃtŭ acellŭ poporŭ e mai ferice și mai consideratŭ in lume; cȃci cea ce face astȃ đȃ mȃrirea popȃrelorŭ și gloria lorŭ, nu mai este materia, nu mai sunt armele, ca altȃ-datȃ; timpulŭ lorŭ a trecutŭ;—este intelligența, cultura, sciințele, instrucțiunea, c'unŭ cuvȃntŭ, sacra și divina instrucțiune, regina universulŭ de acum inainte! Instrucțiunea insȃ nu vi-